

det er det heldigste, at man undgaar Konflikt, naar ske kan, søgte jeg gerne at gennemføre en Ordning, hvorved den paa-gældende Biskop i det Tilfælde kunde blive fritaget for at gøre, hvad jeg hævder og bestandig maa hævde var hans Embeds-pligt; og jeg er slet ikke bekymret for, at det ikke skulde kunne lykkes at undgaa alle skarpe Konflikter, idet der er i ethvert Tilfælde tre Biskopper, som udtaler, at de har ingen principielle Indvendinger imod, at en Kvinde bliver Præst, saa det skulde sikkert ikke falde vanskeligt at faa en Biskop til at foretage Ordination.

Saa udtalte det ærede Medlem tillige en Mening om, at det vilde blive nødvendigt at foretage en Ændring i Rituallet. Jeg ser ogsaa, at Venstre meget stærkt fremhæver i sin Betænkning, at der maa en Ændring af Rituallet til, og at man ikke ved noget om, hvorvidt de kirkelige Myn-digheder vil foretage en saadan Ændring, og det ærede 20de Medlem for Hoved-staden (J. Oskar Andersen) fremhævede ogsaa meget stærkt, at der skulde en Æn-dring til af Ordinationsritualet. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: hvad er det for en Ændring; der skal til? Ordina-tionsritualet af 8. September 1898 be-høver efter min Mening ikke at undergaa nogen som helt Ændring ud over dette, at der maa staa „han eller hun“ i Stedet for „han“, og „Kvinde eller Mand“ i Stedet for „Mand“. Ellers kan man bruge Ritu-alet ganske uændret. Jeg mener ikke, der er det mindste i Vejen for endog at med-tage det, som den anden Præst læser op af Titusbrevet, idet det kun indeholder i al Almindelighed dette, at de, der skal være Præster, skal være ordentlige Menne-sker, saa deri ligger slet ikke nogen Hin-dring.

Jeg vender mig derpaa til det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen). Jeg maa tilstaa, at ved at sidde og høre paa det ærede Medlem fik jeg Ind-tryk af, at det ærede Medlem var lige ved at mene, at han var Pave her i Danmark, en ganske lille Pave. Han talte stadig om Kirken, den blev brutalt behandlet, man kunde fra kirkelig Side ikke træffe Aftale med den nuværende Kirkeminister o. s. v. Stadig talte han om Kirken, som om han kan tale paa Kirkens Vegne; det er kun Paven i Rom, der drister sig til at tale paa Kirkens Vegne, men jeg tror ærlig talt ikke, at det ærede 20de Medlem for Hovedstaden skulde lægge sig efter saadanne pavelige Manerer, for jeg tror i Virkeligheden ikke, det imponerer i nogen særlig høj Grad. Jeg

føler mig ganske tryk, naar det ærede Medlem taler om, at man fra kirkelig Side ikke tør træffe Aftale med den nuværende Kirke-minister. Fra visse kirkelige Sider tør man altsaa, forstaar jeg, ikke, derimod turde der være andre kirkelige Sider, der ikke er saa bange derfor. Det ærede Medlem var meget forbitret over det brutale Overgreb, man begaar ligeoverfor Kirken. Her ved jeg ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mener, naar han taler om Kirken. Det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) bebrejdede ham ved første Behandling, at han derved kun tænkte paa Biskopperne. Det afviste det ærede Medlem meget indig-neret og sagde, at han sandelig ogsaa tænkte paa Sognemenighederne. Nu ser jeg imidler-tid af Betænkningen, at han i hvert Til-fælde er fuldstændig tilfreds, naar han har hørt Biskoppernes Mening. Efter at han har læst Biskoppernes Udtalelser, er hans og hans Partis Stilling givet, han behøver saa ikke at faa sit Ønske om at høre ogsaa Menighedsraadene opfyldt. Saa det er dog vist, naar det kommer til Stykket, særlig Biskopperne, der efter hans Mening udgør Kirken.

Det ærede Medlem mener, at det er hensynsløst, som jeg stillede mig ligeoverfor Biskopperne og det teologiske Fakultet, naar jeg ikke protesterede imod Lovfor-slagets Fremsættelse, forinden Svar fra Bi-skopperne og det teologiske Fakultet var kommet. Jeg skal sige, hvordan det for-holder sig. Naar det ærede Medlem mener, at jeg maaské ikke havde været vidende om, at Statsministeren vilde fremsætte Lovfor-slaget, har det ærede Medlem højst be-synderlige Begreber om, hvorledes det gaar for sig indenfor et Ministerium. Det ærede Medlem kan vel tænke sig, at en saadan Sag er drøftet paa et Ministermøde, førend den kom frem, og det ærede Medlem skulde ikke være blevet forbavset over, at jeg kunde have sluttet mig til at fremme et saadant Lovforslag. Efter de Udtalelser, jeg fremsatte ved Finanslovens første Behandling, maatte det ærede Medlem vide, at jeg var rede til at gaa med til et saadant Lovfor-slags Fremsættelse, og det fremgaar ganske tydeligt af min Henvendelse til Biskopperne og det teologiske Fakultet, at jeg ikke vilde gøre min Stilling til dette Lovforslag afhængig af deres Udtalelser. Jeg sendte en Forespørgsel til Biskopperne og det teolo-giske Fakultet om, hvorledes man vilde stille sig med Hensyn til at aabne Adgang til Præsteembeder for andre end Teologer, og her maatte jeg selvfølgelig høre, hvad der blev fremsat, for under Udarbejdelse af